EVROPSKÝ PARLAMENT

2004 *2009*

Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci

PROZATÍMNÍ ZNĚNÍ
2003/0043(CNS)

9. 11. 2004

*

NÁVRH ZPRÁVY

o návrhu rozhodnutí Rady týkajícího se uzavření dohody mezi Evropským společenstvím a Srílanskou demokratickou socialistickou republikou ohledně znovupřijetí osob bez povolení k pobytu
(SEC(2003)0255 – 10666/2003 – 12383/2004 – C6-0070/2004 – 2003/0043(CNS))

Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci

Zpravodajka: Ewa Klamt

Vysvětlivky k označení legislativních postupů

*	Postup konzultace *většina odevzdaných hlasů*
**I	Postup spolupráce (první čtení) *většina odevzdaných hlasů*
**II	Postup spolupráce (druhé čtení) *většina odevzdaných hlasů pro schválení společného postoje* *většina hlasů poslanců Parlamentu pro zamítnutí nebo změnu společného postoje*
***	Postup souhlasu *většina hlasů poslanců Parlamentu s výjimkou případů uvedených v článcích 105, 107, 161 a 300 Smlouvy o ES a článku 7 Smlouvy o EU*
***I	Postup spolurozhodování (první čtení) *většina odevzdaných hlasů*
***II	Postup spolurozhodování (druhé čtení) *většina odevzdaných hlasů pro schválení společného postoje* *většina hlasů poslanců Parlamentu pro zamítnutí nebo změnu společného postoje*
***III	Postup spolurozhodování (třetí čtení) *většina odevzdaných hlasů pro schválení společného návrhu*

(Druh postupu závisí na právním základu navrženém Komisí.)

Pozměňovací návrhy k legislativnímu textu

V pozměňovacích návrzích Parlamentu je pozměněný text zvýrazněn tučnou kurzívou. Zvýraznění normální kurzívou označuje části legislativního textu, u nichž je navržena oprava, a má sloužit k usnadnění vypracování konečného znění (např. zjevné chyby nebo vynechání textu v některé jazykové verzi). Tyto navržené opravy podléhají dohodě příslušných oddělení.

OBSAH

Strana

NÁVRH LEGISLATIVNÍHO USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU 5

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ 6

NÁVRH LEGISLATIVNÍHO USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o návrhu rozhodnutí Rady týkajícího se uzavření dohody mezi Evropským společenstvím a Srílanskou demokratickou socialistickou republikou o znovupřijetí osob bez povolení k pobytu
(SEC(2003)0255 – 10666/2003 – 12383/2004 – C6-0070/2004 – 2003/0043(CNS))

(Postup konzultace)

Evropský parlament,

– s ohledem na návrh rozhodnutí Rady, (SEC(2003)0255, 10666/2003 a 12383/2004)[1],

– s ohledem na čl.63 odst.3 písm. b a článek 300, první pododstavec, druhou větu Smlouvy o ES,

– s ohledem na čl. 300 odst. 3 první pododstavec Smlouvy o ES, podle kterého Rada konzultovala návrh s Parlamentem (C6-0070/2004),

– s ohledem na článek 51 a čl. 83 odst. 7 jednacího řádu,

– s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a na stanoviska Výboru pro zahraniční věci a Výboru pro rozvoj (A6-0000/2004),

1. schvaluje uzavření dohody;

2. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států a Srílanské demokratické socialistické republiky.

[1] Dosud nezveřejněno v Úředním věstníku

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Politické a právní souvislosti dohody o znovupřijetí osob uzavřené se Srí Lankou

Dohoda mezi Evropským společenstvím a vládou Srí Lanky o znovupřijetí osob je třetí dohodou o znovupřijetí osob, kterou Evropská společenství projednala a uzavřela s nečlenským státem.

Dohody tohoto typu jsou součástí širší strategie boje proti ilegální imigraci dohodnuté na summitech v Tampere (15.–16. října 1999), Laekenu (14.–15. prosince 2001), Seville (21.–22. června 2002) a Soluni (19.–20. června 2003) a stanovené v akčním plánu Rady ze dne 28. února 2002.

Na základě nových pravomocí Společenství podle čl. 63 odst. 3 písm. b Smlouvy o ES Rada dosud pověřila Komisi vyjednáváním o dohodách Společenství o znovupřijetí osob s 11 nečlenskými zeměmi/subjekty: s Marokem, Srí Lankou, Ruskem, Pákistánem (září 2000), Hongkongem, Macaem (květen 2001), Ukrajinou (červen 2002) a Albánií, Alžírskem, Čínou a Tureckem (listopad 2002).

Jednání byla dosud završena se čtyřmi zeměmi: s Hongkongem (listopad 2001), Macaem (říjen 2002), Srí Lankou (květen 2002) a Albánií (listopad 2003).

Dohoda s Hongkongem vstoupila v platnost již 1. března 2004 a dohoda s Macaem 1. června 2004. Dohody se Srí Lankou a Albánií vstoupí v platnost pravděpodobně v roce 2005.

Souběžně s dohodami o znovupřijetí osob byly schváleny standardní klauzule o znovupřijetí osob, aby mohly být zařazeny do asociačních dohod nebo dohod o spolupráci, v nichž je EU smluvní stranou. Nejdůležitější je dohoda z Cotonou, kterou v roce 2000 podepsalo 77 zemí AKT. Článek 13 této dohody stanovuje znovupřijetí osob v zemích AKT a v zemích EU, které neoprávněně pobývají v některé ze zemí jiného „regionu“.

Na základě žádosti Rady z konce roku 1999 má Komise v úmyslu i nadále zařazovat do všech dalších asociačních dohod a dohod o spolupráci standardní klauzule o znovupřijetí osob. Tyto klauzule nejsou skutečnými dohodami o znovupřijetí osob, jsou však navrženy proto, aby smluvním stranám ukládaly povinnost přijímat zpět své občany, občany třetích zemí a osoby bez státní příslušnosti. V těchto případech jsou provozní ustanovení ponechána na prováděcích dohodách, které uzavírá Společenství nebo jednotlivé členské státy bilaterálně .

Rada, když souhlasila s těmito klauzulemi, dala jasně najevo, že musejí být do budoucna zahrnuty do všech dohod Společenství.

Od roku 1996 byly klauzule o znovupřijetí zahrnuty mj. do dohod uzavřených s Alžírskem, Chorvatskem, Egyptem, Jordánskem, Libanonem, Makedonií a některými bývalými sovětskými republikami.

Dohoda se Srí Lankou

Komise byla pověřena vyjednáváním v září 2000; návrh textu byl srílanské straně oficiálně předán v dubnu 2001. Následovala dvě oficiální kola vyjednávání v Bruselu v červenci 2001 a v Kolombu v březnu 2002 a konečné znění bylo parafováno v květnu 2002 v Bruselu. V březnu 2003 Komise návrh oficiálně přijala. Poté, co Holandsko vyslovilo v Parlamentu své výhrady, přijala Rada rozhodnutí o podepsání v listopadu 2003.

Stanovisko Evropského parlamentu

Jednání o dohodách o znovupřijetí jsou obtížná, zejména proto, že má Evropská unie problémy nabídnout něco výměnou za dohody.
Evropská komise pravidelně zdůrazňuje, že pro dosažení dohody o znovupřijetí osob z jiných zemí s nečlenskými státy je třeba těmto zemím něco výměnou nabídnout. Ve svém sdělení Parlamentu o společné politice EU v oblasti znovupřijímání[1], Komise zdůraznila potřebu celistvějšího přístupu k řešení této otázky. Parlament zejména souhlasí s návrhem používat prostředky, jako např. zjednodušení vízových formalit, které by přiměly třetí země podepisovat takové dohody.

Podle platných smluv je Evropský parlament zapojen pouze prostřednictvím postupu konzultace, pokud jde o dohody znovupřijetí. Jakmile byla dohoda jednou uzavřena, není možné předkládat pozměňovací návrhy k smlouvě ani k žádným protokolům, které jsou k ní připojeny. Parlament může vyslovit svůj názor pouze tak, že dohodu buď přijme nebo odmítne. Zpravodaj vítá skutečnost, že v návrhu Smlouvy o Ústavě pro Evropu Evropský parlament podle článku III-325 získal právo vyslovit souhlas s těmi dohodami, které „pokrývají oblasti, na něž se vztahuje legislativní postup“, tj. spolurozhodování, a tudíž i s dohodami o znovupřijetí.

[1] SEC(2004)0946.